

ஜாய்ஸ் மேயர்

குழப்பத்திலிருந்து விடுபடுவது எப்படி?

ஏன்,
தேவனே,
ஏன்?

ஏன், தேவனே, ஏன்?
குழப்பத்திலிருந்து விடுபடுவது எப்படி?

ஏன், தேவனே, ஏன்?

குழப்பத்திலிருந்து விடுபடுவது எப்படி?

தமிழாக்கம்
ஜரம்ஸ் மேயர்

JOYCE MEYER
MINISTRIES®

Sharing Christ – Loving People

Post Bag No. 1, Jubilee Hills, Hyderabad - 500 033

Unless otherwise indicated, all Scripture quotations are taken from The Amplified Bible (AMP). The Amplified Bible, Old Testament copyright © 1965, 1987 by The Zondervan Corporation.

The Amplified New Testament, copyright © 1965, 1958, 1987 by The Lockman Foundation. Used by permission.

Scriptures marked KJV are taken from the *King James Version* of the Bible.

Copyright © 2018 by Joyce Meyer Ministries - Asia

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, or stored in a database or retrieval system, without the prior written permission of Joyce Meyer Ministries - Asia.

Joyce Meyer Ministries - Asia
Post Bag No. 1, Jubilee Hills,
Hyderabad - 500 033

Phone: +91-40-2300 6777
Website: www.jmmindia.org

Why, God, Why? - Tamil
How To Be Delivered From Confusion

Printed at:

Caxton Offset Pvt. Ltd.
Hyderabad - 500 004

பொருளடக்கம்

முகவுரை	7
1. குழப்பத்திற்குக் காரணம் என்ன?	9
2. “யோசனைகளிலிருந்து” விடுவிக்கப்படுதல்	13
3. விசுவாச மனப்பான்மை	17
4. அந்தந்த நாளுக்கு அன்றன்று வரும் கிருபை	21
5. அப்படி மட்டும் நடந்திருந்தால்	25
6. அப்படி எதுவும் நடந்து விட்டால்?	29
7. உங்கள் மூளையறிவினால் நடத்தப்படாதிருங்கள்	35
8. “யோசனைகள்” வஞ்சகத்திற்கு வழிநடத்தும்	43
9. குழப்பம் உங்கள் சந்தோஷத்தைத் திருடிவிடும்	49

முகவுரை

யோவான் 10:10 திருடன் திருடவும், கொல்லவும், அழிக்கவும் வருகிறான்; ஆனால் இயேசுவோ ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப் படவும் வந்தார் என்று சொல்கிறது.

சாத்தான் உங்கள் சந்தோஷத்தை எடுத்துப் போடவும், அதன் மூலமாக வாழ்க்கையை நீங்கள் இன்பமாய் அனுபவிப்பதைத் தடுக்கவுமே விரும்புகிறான். ஆனால், இயேசு எதற்காக மரித்தாரோ அந்த சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும் உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் நிறைவாய் அனுபவிக்கத் தக்கதாக, உங்கள் வாழ்வில் “தேவனைத் தேவனாக இருக்க விடுவது எப்படி?” என்று கற்றுக்கொள்ள இச்சிறு நூல் உங்களுக்கு உதவ வேண்டுமென ஜெபிக்கிறேன்.

1

குழப்பத்திற்குக் காரணம் என்ன?

நீங்கள் குழம்பிப் போயிருக்கிறீர்களா? உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஏதோ ஒன்று உங்கள் வாழ்வில் நடக்கிறதா? அல்லது ஒருவேளை உங்கள் கடந்த காலத்தைப் பற்றி, அது ஏன் அப்படி நடக்க வேண்டும் என்று எண்ணி எண்ணிக் குழப்பம் அடைகிறீர்களா? ஒருவேளை நீங்கள் “நான் ஏன், ஆண்டவரே? இது வேறு எப்படியாவது நடந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும். அது இப்படி ஏன் நடந்தது? எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லையே!” என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம்.

ஏராளமான மக்கள் குழம்பித் தவிக்கிறார்கள் என்று உணர ஆரம்பித்திருக்கிறேன், எனது பங்குக்கு நானும் இப்படிக் குழம்பியிருந்த காலம் உண்டு, குழப்பம் மக்களை எந்த அளவிற்கு வதைக்கக் கூடும் என்பதை நான் அறிவேன். எனவே மக்கள் ஏன் குழப்பம் அடைகிறார்கள் என்றும் அதை எப்படித் தடுக்கலாம் என்றும் யோசிக்கத் தொடங்கினேன்.

ஒரு நாள் இரவு கான்சாஸ் நகரில் கூட்டம் ஒன்று நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். சுமார் 300 பேர் பங்கு பெற்றிருந்தனர். தங்கள் வாழ்வில் நடைபெறுகின்ற ஏதாவது ஒரு காரியத்தைக் குறித்துக் குழப்பமுற்றிருப்போர் எத்தனை பேர் என்று கேட்டேன். இரண்டே இரண்டு பேர் தவிர மற்ற யாவரும் கை உயர்த்துவதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். அந்த இருவரில் ஒருவர் என் கணவர்!

நான் பார்த்தது சரியாக இருப்பின், 300 பேரில் ஏறக்குறைய 298 பேர் குழப்பத்தில் இருந்தனர். அதாவது, 99.3 சதவீதம் பேர். நான் சென்ற பல இடங்களில் இதே கேள்வியைக் கேட்ட போது, எங்கும் இதே நிலைமையைக் கண்டேன். சதவீதம் கொஞ்சம் மேலே, கீழே போனது - ஆனால் எப்பொழுதும் மிக அதிகமாகவே இருந்தது!

இதைக் குறித்துச் சிந்தித்தவளாக, ஆண்டவரைப் பார்த்து, குழப்பத்திற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டேன். அவர், “தங்கள் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமான காரியங்களைத் தாங்களாகவே அலசி ஆராய்வதை நிறுத்தச் சொல், அப்பொழுது குழப்பம் இராது” என்றார். இதனால் தான் எனக்கு இப்போது குழப்பமில்லை என்று நினைக்கிறேன். என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியாத எண்ணற்ற காரியங்கள் என் வாழ்வில் இருக்கின்றன. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு பெரிய வித்தியாசம். நானாகவே காரண காரியங்களையும், தீர்ப்புகளையும் அலசி ஆராய முயல்வதிலிருந்து தேவன் என்னை விடுவித்திருக்கிறார். எனவே இப்பொழுதெல்லாம் என் வாழ்வில் நடைபெறும் எனக்குப் புரியாத காரியங்களைப் பற்றி யோசித்து யோசித்து அதற்கு காரணமான காரியங்களை கண்டுபிடிக்க முயன்று கலங்குவதில்லை.

அது இத்தனை எளிதா, என்று தோன்றுகிறது அல்லவா? நாமாகவே யோசித்து பிரச்சனைகளுக்குக் காரணத்தையும், தீர்வையும் காண வேண்டும் என்ற சோதனைக்கு ஆளாக மறுக்கையில், மனக்குழப்பம் என்ற சித்திரவதையிலிருந்து பரிபூரண விடுதலை கிடைக்கும். இதை நீங்கள் சற்றே நிதானமாக யோசித்துப் பார்ப்பீர்களானால், இது சரிதான் என்று புரிந்து கொள்வீர்கள். காரணம் இவை எல்லாமே நடைபெறும் பகுதி “மனம்” என்ற ஒன்று தான்.

நமது மனம் அல்லது சிந்தையே, சாத்தானுடன் நமது போர் வெற்றியோ, தோல்வியோ காண்கின்ற போர்க்களம் ஆகும். “தேவன் கலகத்திற்கு (அதாவது, குழப்பத்திற்கு) தேவன் அல்ல” (1 கொரி. 14:33) - ஆனால் சாத்தான் குழப்பத்தை உண்டாக்குபவன். அவன் தேவனுடைய வசனத்திற்கு ஏற்காத தத்துவங்களையும், யோசனைகளையும் நமக்குத் தருகிறான். 2 கொரிந்தியர் 10:4,5 போரில் வெற்றி பெற நாம் தவிர்க்க வேண்டிய சிந்தனை முறைகளில் ஒன்று நாமாகத் தீர்வுகளை யோசிக்க முயல்வது என்று கூறுகிறது. அந்த வசனம் கூறுவதாவது:

“எங்களுடைய போராயுதங்கள் மாம்சத்துக்கு ஏற்றவைகளாய் இராமல், அரண்களை நிர்மூலமாக்குகிறதற்குத் தேவபலம் உள்ளவைகளாய் இருக்கிறது.”

“அவைகளால் நாங்கள் தர்க்கங்களையும், தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாய் எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்துகிறவர்களாய் இருக்கிறோம்.”

2 கொரிந்தியர் 10:4,5

நாமாகத் தீர்வுகளை யோசிக்கக் கூடாது என்று வசனம் கூறுமானால், அதற்கு நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும். அவ்வாறான யோசனைகள் நமது மூளையில் உதயமாகுகையில், அவற்றை இயேசுவுக்குக் கீழாகக் கொண்டு வர வேண்டும். இந்த வசனங்கள், நாம் ஒரு போரில் ஈடுபட்டுள்ளோம், நமது போர், போர்க்களம் பெருமளவிற்கு மனதளவிலானது என்று தெரிவிக்கின்றன. சாத்தான் நமது மனங்களையே தாக்குகிறான்.

இந்த வசனங்களின்படி, நாம் அவனுடைய தாக்குதல்களுக்கும், அவன் உருவாக்கும் கற்பனைகளுக்கும் எதிர்த்து நிற்கிறோம். நீங்கள் உண்மையற்ற காரியங்களைக் கற்பனை செய்ததுண்டா? அல்லது உங்கள் மனத்திரையில் ஆகாத படங்களைக் கற்பனை செய்து பார்த்ததுண்டா? மேட்டிமையான எண்ணங்கள் என்பவை, நமது பிரச்சனைகளை நாமே எப்படித் தீர்ப்பது என்ற சிந்தனைகள் ஆகும். அடுத்தது, தேவன் மட்டுமே அறிந்துள்ள பதில்களை நாம் நமது பகுத்தறிவினால் அலசி ஆராய்ந்து காரண காரியங்களை அறிய முயல்வதாகும்.

இந்த அத்தியாயத்தின் மொத்தக் கருத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால், குழப்பம் என்பது தேவன் மட்டுமே அறிந்திருக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கான பதில்களை நமது பகுத்தறிவினால் அலசி ஆராய முற்படுவதால் ஏற்படுவதாகும். ஏனோ தெரியவில்லை, தேவன் மட்டுமே அதற்கான பதில்களை அறிந்திருக்கிறார், அவற்றை அவர் நமக்குச் சொல்வதுமில்லை.

2

“யோசனைகளிலிருந்து” விடுவிக்கப்படுதல்

முதலாவது, இவ்வித யோசனைகளிலிருந்து நான் விடுவிக்கப்பட்டது எவ்வளவு பெரிய அதிசயம் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டுமானால், அதற்கு முன் எனக்கிருந்த மனநிலையை நீங்கள் அறிய வேண்டும்.

இளம் வயதிலேயே யார் மீதும் சார்ந்து வாழாமல், சுயேட்சையாக, என் காரியங்களை நானே பார்த்துக் கொள்வது தான் வாழ்க்கையில் மிகப் பாதுகாப்பான, மிகச் சிறந்த கொள்கை என்ற முடிவுக்கு வந்திருந்தேன். வேறு வழியே இல்லாத பட்சத்தில் மட்டுமே பிறரது உதவியை நாட வேண்டும், முடிந்தவரை உதவி என்று யாரிடமும் கேட்கக் கூடாது, அப்பொழுது நான் யாருக்கும் எந்த விதத்திலும் கடன்பட அவசியமிராது என்றெல்லாம் யோசித்து வைத்திருந்தேன். பிறரால் காயப்படுத்தப்பட்டு அலுத்துப் போயிருந்த நான் யாரையும் சாராமல் வாழும் அணுகுமுறை என்னை எத்தனையோ வேதனைகளுக்கு விலக்கிப் பாதுகாக்கும் என்று நினைத்தேன்.

உண்மையில் அது தவறு; ஆனால் அது தவறு என்பதை நான் உணரவும் ஒத்துக்கொள்ளவும் அதிகக் காலமானது. அந்த இடைப்பட்ட வருடங்களில் என் காலங்களைக் கவலைப்படுவதிலும், காரணகாரியங்களை அலசி ஆராய்வதிலும், யோசனையிலும், கற்பனை செய்வதிலும், எரிச்சல் அடைவதிலும், சலிப்பு கொள்வதிலும், இன்னும் இப்படி எத்தனையோ காரியங்களிலுமே செலவிட்டேன். நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பிறரைச் சாராமல் சுயேச்சையாக வாழ்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு தேவனையோ, மற்றவர்களையோ நம்புவதும் கடினமாகும்.

நாம் சுயேட்சையாக, நம்மையே சார்ந்து அல்ல, தம்மையே சார்ந்து வாழ வேண்டுமென்றே தேவன் விரும்புகிறார். கிறிஸ்து இயேசு மீது எந்த அளவிற்குச் சார்ந்து கொள்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு நமக்கு விளங்காத காரியங்களை அவருடைய கரங்களுக்குள் ஒப்புவிப்பதும் எளிதாகும். அவருக்கு எல்லாம் தெரியும், வேளை வரும்போது அவர் எல்லாவற்றையும் தெளிவாக்குவார் என்று நம்பி அவரிடம் விட்டுவிடுவது சுலபமாகும்.

இதையும், நடப்பது நடந்துவிட்டுப் போகிறது என்ற மனநிலையையும் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ளாதீர்கள். விசுவாசம் என்று வருகையில், எது நடந்தாலும் சரி, நடக்காவிட்டாலும் சரி என்று ஏனோ தானோவென்று இருப்பது சரியல்ல. உங்கள் வாழ்விலோ, அல்லது உங்களது நண்பர் வாழ்விலோ ஏதோ ஒன்று நடந்து விட்டது, அது ஏன் என்று உங்களுக்கு விளங்கவில்லை என்றால் நீங்கள் முதலில் ஜெபிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும். உங்களுக்கு ஞானம் தந்து, அதை கற்றுக் கொடுக்கும்படியும், உங்கள் மனக்கண்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்து காரியங்களை

உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தும்படி பரிசுத்த ஆவியானவரிடம் கேளுங்கள். பிறகு, தேவன் தமது வேளையில் எல்லாவற்றையும் தெளிவுப்படுத்துவார் என்று அறிந்தவர்களாக அவரது வேளைக்காகக் காத்திருங்கள்.

உங்கள் மனதில் கேள்விகள் எழும்பும்போது, நீங்கள் யோசனை செய்யலாம். ஆனால் அது குழப்பமாக மாறுகிறது என்று கண்டவுடனே, தேவனிடமாகத் திரும்பி, அவரிடம் பதில் உண்டு என்பதற்காக அவரைத் துதியுங்கள். அவருக்குத் தெரியும் என்பதே உங்களுக்குப் போதும் என்று சொல்லுங்கள். அவருடைய வேளை வரும்போது அவர் உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் விளக்கிக் காட்டுவார் என்று கூறுங்கள்.

இந்த மனப்பான்மைக்கு நீங்கள் வரும்வரை காரண காரியங்களை அலசி ஆராய்வதிலிருந்தோ, யோசித்து யோசித்துக் குழம்புவதிலிருந்தோ விடுபடமாட்டீர்கள். நான் சொல்லும் இந்த மனப்பான்மை உண்மையில், *விகவாச மனப்பான்மையே*.

3

விசுவாச மனப்பான்மை

விசுவாசத்தை நாம் ஒரு கொள்கை என்றோ அல்லது தேவனிடமிருந்து எதையாகிலும் பெற்றுக்கொள்ளும் ஒரு வழி என்றோ குறிப்பிடலாம். எபேசியர் 2:8,9-இல், கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள் என்று வாசிக்கிறோம். எபிரெயர் 11:1 “விசுவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும், காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாய் இருக்கிறது” என்கிறது. விசுவாசம் என்பதை நாம் எத்தனையோ விதமாக விவரிக்கவும், வரையறுக்கவும் கூடும். ஆனால் விசுவாசத்தைப் பார்க்கக் கூடிய ஒரு எளிதான வழி, நாம் விசுவாசத்தில் நடக்கிறோமா இல்லையா என்று ஆராய்ந்து அறியக்கூடிய சுலபமான வழி “விசுவாசத்திற்கு ஒரு மனப்பான்மை உண்டு” என்பதாகும்.

விசுவாச மனப்பான்மையானது நம்மை இளைப்பாறுதலுக்குள் கொண்டு வருகிறது. எபிரெயர் 4:3 விசுவாசித்தவர்கள் தேவனுடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறது. மேலும், அது அவருடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசித்தவன் (விசுவாசமே

இளைப்பாறுதலுக்கு வாசல்) தன் கிரியைகளை முடித்து ஓய்ந்திருப்பான் (வசனம் 10) என்றும் கூறுகிறது. யோசனை செய்வது ஒரு வேலை, அந்த வேலை உங்களுக்கு இளைப்பாறுதலை அல்ல, குழப்பத்தையே கொண்டு வரும்.

விசுவாச மனப்பான்மையானது, அவர் என்னை விசாரிக்கிறவரானபடியால் என் கவலைகளை எல்லாம் அவர் மேல் வைத்து விடுவேன் என்கிறது (1 பேதுரு 5:7) அது எனக்கு நடப்பதெல்லாம் ஏன் நடக்கிறது என்று நான் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. அதையெல்லாம் அறிந்தவரை நான் அறிந்திருக்கிறேன். அது எனக்குப் போதும் என்று சொல்கிறது. அவர் என்ன செய்கிறார் என்று ஆராய்ச்சி செய்வதை விட்டுவிட்டு அவரை அறிந்து கொள்வதில் உங்கள் நேரத்தைச் செலவிடுங்கள்.

விசுவாச மனப்பான்மை கவலைப்படாது, நாளையத் தினத்தைப் பற்றிக் கலக்கமோ, திகைப்போ கொள்ளாது. ஏனெனில் நாம் போக வேண்டிய இடங்களுக்கு எல்லாம், ஒன்றும் தெரியாத நாளையத் தினங்களாக இருந்தாலும் அங்கும், இயேசு முதலில் போய் விட்டார் என்று விசுவாசம் நம்பும். மறந்து விடாதீர்கள் அவர் இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமானவர். பூமியின் அஸ்திபாரங்கள் போடப்படும் முன்னரே அவர் அங்கிருந்தார். சிருஷ்டிப்பில் அவரும் பங்கேற்றார். நீங்கள் பிறக்கும் முன்னரே உங்களை அறிந்திருந்தார். உங்கள் தாயின் கர்ப்பத்தில் அவரது கரமே உங்களை உருவாக்கிற்று. அவர் ஆதியில் இருந்தவர் மட்டுமல்ல, அவரே ஆதியானவர் - அல்பா அவரே.

சரி, முடிவைப் பற்றி என்ன? அவர் காரியங்களை ஆரம்பித்து வைத்து விட்டு நடுவில் விட்டுச் செல்பவரா?

இல்லை. அவர் தாம் தொடங்கியதை முடித்து வைப்பவர் (எபி. 12:2; பிலி. 1:6) அவர் முடிவிலும் இருப்பார். அவரே முடிவானவர், அந்தமும் - அவரே ஓமெகா. அதை நான் இப்படிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். “அவர் அல்பாவும், ஓமெகாவும், ஆதியும் அந்தமுமானவர். அல்பாவுக்கும், ஓமெகாவுக்கும் இடையிலுள்ள எல்லாமும் அவரே.”

இயேசு மீண்டும் வருவது தாமதிக்குமென்றால், நீங்களும் நானும் இன்னும் எத்தனையோ, நாட்களைக் காண வேண்டியதாகும். நாளை எப்படிப்பட்டதாய் இருந்தாலும் அவர் நாளையையும், என்னையும் தமது உள்ளங்கையிலே பதித்து வைத்திருக்கிறார் (ஏசா: 49:16) என்பது எனக்குப் பேரானந்தம் தருகிறது.

விசுவாச மனப்பான்மை அந்தந்த நாளை அன்றன்று எதிர்கொள்ளும்.

4

அந்தந்த நாளுக்கு அன்றன்று வரும் கிருபை

“யோசனைகள்” ஒன்று நம்மை கடந்த காலத்திலேயே உழலச் செய்யும், அல்லது எதிர்காலத்திற்குள் பிடித்துத் தள்ளிவிடும். வேதம் கூறுகிறது, “*விசுவாசமானது*” (எபிரே: 11:1) நீங்கள் கடந்த காலத்திலே வாழ முயல்வீர்களானால் வாழ்க்கை கடினமாகி விடும். தேவன் தம்மை இருந்தவர் என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் எதிர்காலத்தில் வாழ விரும்பினால் அல்லது நாளைக்கு என்ன நடக்குமோ என்று எண்ணி எண்ணி, மாய்ந்து கொண்டிருந்தால் வாழ்க்கை கடினமாகும். அவர் தம்மை இருக்கப் போகிறவர் என்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளாக வாழ்வீர்கள் என்றால், அந்தந்த நாளை அன்றன்று வாழ்வீர்கள் என்றால், வாழ்க்கை எவ்வளவோ எளிதாய் இருக்கும். ஏனெனில், அவர் நான் “இருக்கிறவராக இருக்கிறேன்” (யாத் 3:14) என்று சொன்னார். *விசுவாசமானது*.

புயலில் சிக்கித் தவித்த சீஷர்களைப் பார்த்து அவர், “திடன் கொள்ளுங்கள், நான்தான் இருக்கிறவராகவே

இருக்கிறேன். பயப்படாதிருங்கள்” என்றார் (மத். 14:27). இயேசு இங்கே சொன்னது உங்களுக்கு விளங்குகிறதா? அவர், இப்பொழுது, இந்தச் சூழ்நிலையில் நான் உங்களுக்கு இருக்கிறவராகவே இருக்கிறேன். நான் இருக்கிறவராக இருக்கும் பொழுது நிலைமை சரியாகிவிடும் என்கிறார். இன்றைய தினத்தில் வாழுங்கள் நேற்றைய தினத்தையோ, நாளை தினத்தையோ பற்றிய கவலை இன்றைய தினத்தைத் திருடிவிடும். இன்றைய தினத்துக்கான கிருபை உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நாளை தினத்துக்கான கிருபை நாளைக்குத்தான் கிடைக்கும். நேற்றைய தினத்துக்கான கிருபை முடிந்து போயிற்று. கிருபை என்பது நம்மைப் பெலப்படுத்தும் ஒன்று, நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய நமக்கு உதவும் பொருட்டு அளிக்கப்படும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் தயவும், வல்லமையுமே கிருபை ஆகும். ஆனால் அதற்காக நாம் வேளை வருமுன்பே கிருபையைப் பெற்றுச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள முடியாது.

வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிந்த இஸ்ரவேல் மக்களை ஞாபகம் இருக்கிறதா? தேவன் அவர்களுக்குத் தேவையான உணவை அன்றன்று வானத்திலிருந்து பொழிந்தருளினார். அதற்கு அவர்கள் “மன்னா” என்று பெயரிட்டனர். நம்மைப் போலவே, அவர்களும் நாளைக்கும் வேண்டுமே என்று இன்றைக்கும், நாளைக்குமாகச் சேர்த்து அதிக மன்னாவைச் சேகரித்தனர். ஒருவேளை இதே அற்புதத்தை நாளைக்கு காலையில் செய்ய தேவன் மறந்து விட்டால் உணவுக்கு எங்கே போவது? எனவே அடுத்த நாளுக்கான உணவையும் சேர்த்து இன்றே எடுத்து வைக்கத் தீர்மானித்தனர். ஆனால் ஓய்வு நாளுக்காக மட்டுமே முந்தின நாள் மன்னாவை சேர்க்கலாம், மற்றபடி அந்தந்த நாளுக்கு வேண்டிய

மன்னாவை அன்றன்று தான் சேகரிக்க வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிட்டிருந்தார். அப்படியே அவர்கள் அந்தந்த நாளுக்கு வேண்டியதற்கு மேலாகச் சேகரித்ததால் அடுத்த நாளில் மீந்திருப்பது கெட்டுப் போய் நாற்றம் எடுத்தது.

சற்றே இதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இது நமது இன்றைய வாழ்விற்கு மிகப் பொருத்தமான ஒரு சிறந்த உதாரணம் எனலாம். நீங்கள் யோசித்து, யோசித்துக் கவலைப்பட்டுக் கலங்குகையில், நாளை தினத்துக்காக மன்னாவைச் சேர்த்து வைக்க முயலுகிறீர்களோ? பரலோகத்தில் உள்ள உங்கள் பிதா நாளை தினத்துக்காக நீங்கள் தம்மையே நம்ப வேண்டுமென விரும்புகிறார். நீதிமொழிகள் 3:5 நமது சுயபுத்தியின் மேல் சாயாமல், நமது முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாய் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறது.

ஒருமுறை கீழ்க்கண்ட கதையை எங்கோ வாசித்தேன். இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிச் சாட்சி சொன்ன குற்றத்திற்காக இரண்டு பேர் ஒரு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். அடுத்த நாள் காலை அவர்களை ஒரு கம்பத்தில் கட்டி எரிப்பதாக இருந்தது. அவர்களில் ஒருவர் தேவனுடைய வழிகளில் அனுபவம் வாய்ந்த, வயதான ஒரு பரிசுத்தவான். அடுத்தவர் ஒரு இளைஞர், தேவனை அதிகம் நேசித்தவர். ஆனால் தேவனுடைய வழிகளில் அதிக அனுபவமில்லாதவர்.

மாலை மயங்கி, அறையில் இருள் சூழ ஆரம்பித்ததும், அந்த இளைஞர் ஒரு தீக்குச்சியை உரசி ஒரு மெழுகுவர்த்தியை பற்ற வைத்தார். அப்படிச் செய்கையில் தனது விரலைச் சுட்டுக் கொண்டார். உடனே பயத்தில் கலங்கி அழ ஆரம்பித்தார். “ஒரு விரலைச் சுட்டதற்கே இப்படி வலியில் துடிக்கிறேனே,

நாளைக்குக் கம்பத்தில் கட்டி எரிக்கும் போது எப்படித் தாங்கப் போகிறேன்” என்று கதறினார். அந்த வயது முதிர்ந்த பரிசுத்தவான் அந்த இளைஞரைப் பார்த்து, “மகனே, தேவன் உன்னை விரலைச் சுட்டுக் கொள்ளச் சொல்லவில்லை. ஆகையால் அதற்கான கிருபையையும் உனக்குத் தரவில்லை. ஆனால் அவரே உன்னை, உன் ஜீவனை அவருக்காகக் கொடுக்கும்படி சொல்கிறார். எனவே, காலை வரும்போது, நீ செய்ய வேண்டியதைச் செய்வதற்குத் தேவையான கிருபையும் கூடவே வரும் என்பது நிச்சயம்” என்று சொல்லித் தேற்றினாராம்.

அனுபவம் மிக்க அந்த முதியவர், ஆண்டவரோடு நடந்து பழகியிருந்த வருடங்களில் இதைத் திட்டமாக அறிந்திருந்தார். காலை வரும்போது கூடவே தேவ கிருபையும் வரும். எனவே இப்பொழுது அதைப்பற்றி எண்ணிக் கலங்க அவசியமில்லை. நாளைக்குத் தேவையான கிருபை வரும் என்ற விசுவாசம் இப்போதைக்கு இருந்தால் போதும்.

விசுவாசம் நம்மை “யோசனைகளிலிருந்து” விடுவிக்கிறது என்று இந்த உதாரணம் காட்டுகிறது. விசுவாசம் நாளை என்ன நடைபெறும் என்று யோசித்து, யோசித்துக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. விசுவாசம் இளைப்பாறுகிறது, காரணம் தேவன் நாளைய மன்னாவை நாளைக்கு அருள்வார் என்று அதற்குத் தெரியும். நேற்று என்ன நடந்தது என்றோ, நாளை என்ன நடக்கும் என்றோ காரண காரியங்களை அலசி ஆராய்வதில் இன்றைய தினத்தை வீணாக்கிப் போடாதீர்கள்.

எங்கோ ஒருமுறை நான் வாசித்தது இதோ: நேற்றையத் தினம் என்பது ரத்து செய்யப்பட்ட காசோலை போன்றது. நாளையத் தினம் என்பது உறுதியளிப்பு இல்லாததைப் போன்றது. இன்றையத் தினமே உன் கையிலுள்ள பணம். அதை விவேகத்துடன் பயன்படுத்து!

5

அப்படி மட்டும் நடந்திருந்தால்

நாம் பின்னானவைகளை மறந்து, முன்னானவைகளை நாட வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பிலிப்பியர் நிரூபத்தில் எழுதுகின்றார் (பிலி: 3:13). நாம் கடந்த காலத்தை விடாமல் தொங்கிக் கொண்டிருப்பது, நமது எண்ணங்களில் தானே? கடந்த காலத்தையே எண்ணிக் காலம் கடத்தாமல், அந்தச் சக்தியை இன்றைய தின வாழ்வில் செலவிட வேண்டும் என்பது என் கருத்து.

நீங்கள் கடந்த காலத்தில் செய்த தவறுகளையே மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டா? “ச்சே, ஏன் தான் அதைச் செய்தேனோ? நான் மட்டும் அப்படிச் செய்திருக்காவிட்டால் அல்லது சொல்லியிருக்காவிட்டால்...” என்று நீங்கள் எண்ணுவதுண்டா? அல்லது, “அதை மட்டும் நான் செய்திருந்தால்...” என்று யோசித்ததுண்டா? இப்படிப்பட்ட “அப்படி மட்டும் இருந்திருந்தால்...” “இப்படி மட்டும் இல்லாதிருந்தால்...” என்பவைகளைப் பற்றிக் கவனமாயிருங்கள்.

நீங்கள் சரி என்று நினைத்த விதத்தில் காரியங்களைச் செய்தீர்கள், ஆனால் முடிவிலோ எல்லாம் சிக்கலாயிற்று. நீங்கள் உட்கார்ந்து, “ஏன் இப்படியாயிற்று? ஏன் தேவனே, ஏன்? எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லையே. ஏன் இப்படியானது என்று கண்டு பிடிக்காவிட்டால் எனக்குத் தலையே வெடித்து விடும். ஐயோ! என் மனம் ஒரே குழப்பமாய் இருக்கிறதே!” என்று யோசித்து யோசித்துக் கலங்கலாம்.

உங்கள் எண்ணங்கள் இப்படி ஓடுகின்றனவா? சுற்றி வளைக்காமல் நேரடியாகச் சொல்லட்டுமா? நீங்களே உங்களை வதைக்கிறீர்கள். பல ஆண்டுகள் நானும் இதைத்தான் செய்தேன். அதில் ஒரு பயனுமில்லை. என்னுடைய கடந்த காலத்தில் நடந்த எத்தனையோ காரியங்கள் இன்று வரை எனக்கு விளங்கவில்லை. ஆனால் பின்னானவைகளை மறந்து முன்னானவைகளை நாட வேண்டும் என்று ஒரு வழியாக அவர் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்ததற்காக அவரைத் துதிக்கிறேன். இப்பொழுது எனக்குப் பெருத்த நிம்மதி, சமாதானம் உண்டு.

தேவனுடைய வார்த்தையானது, உம்மை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்ட மனதையுடையவன். . . நீர் அவனைப் பூரண சமாதானத்துடன் காத்துக்கொள்வீர் (ஏசா. 26:3) என்று கூறுகின்றது. தன்னுடைய வாழ்க்கையில் காரண காரியங்களை அலசி ஆராய்வதில் மும்முரமாய் இருப்பவன், சமாதானத்துடன் இருப்பான் என்று அது கூறவில்லை.

உண்மைதான், அநியாயம் போல் தோன்றுகின்ற, அக்கிரமம் போல் தோன்றும் எத்தனையோ காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. எனது கடந்த காலத்தில் எனக்கு எத்தனையோ அநியாயங்கள் இழைக்கப்பட்டன. அவற்றால்

நான் பட்ட வேதனைகளுக்கு அளவேயில்லை. அந்தக் காயங்களும், புண்களும் ஆற பல வருடங்கள் ஆயின. உங்கள் வாழ்விலும் அப்படி நடந்திருக்கலாம்.

என் தோள் பட்டையில் ஏற்பட்டிருந்த ஒரு எலும்பு முறிவைக் குறித்து பல ஆண்டுகள் சுய பரிதாபத்தில் கழித்தேன். இது ஏன் எனக்கு நடக்க வேண்டும் என்று ஆராய முற்பட்டு கசப்பும், எரிச்சலும் அடைந்தேன். தேவன் ஏன் எனக்கு உதவவில்லை? ஏன் வேறு யாரும் எனக்கு உதவவில்லை?

இறுதியாக, நானே என்னைப் பரிதாபமாக்கிக் கொள்கிறேன் என்று உணர்ந்தேன். எனது நேற்றைய தினங்களை வீணடித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் தேவன் என்னிடம், “ஒன்று நீ பரிதாபகரமாக இரு, அல்லது பலம் மிக்கவளாக இரு. இந்த இரண்டில் உனக்கு எது வேண்டும்?” என்றார்.

சில நேரங்களில் நீங்கள் கடந்த கால வெற்றிகளில் கூட வாழ்ந்து கொண்டிருக்கலாம். எப்படி அந்த வெற்றி கிடைத்தது என்று அலசி ஆராய்ந்து, மீண்டும் அதே வெற்றியைப் பெறுவதிலேயே நாட்டம் கொண்டிருக்கலாம். நான் மனதிற்குள் எனது கடந்த கால வெற்றிகளிலேயே விழுந்து புரண்டு கொண்டிருந்த நாட்கள் உண்டு. அதுவும் கூட உங்களை முன்னேற விடாமல் தடுக்கும். கடந்த காலம் கடந்த காலம் தான். அது வெற்றியோ, தோல்வியோ கடந்து போனது கடந்து போனதே. அது போயே போய் விட்டது. இன்றைய தினத்தில் வாழுங்கள்.

இனிமையான நினைவுகளில் தவறேதும் இல்லை, ஆனால் கடந்த கால வெற்றிகளிலேயே வாழ்வது - அவற்றையே

எண்ணி கொண்டிருப்பது பெருந்தவறாகும். உங்கள் வாழ்வில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு சம்பவம் முடிவு பெற்றதும் அதன் மேல் திரை விழ விடுங்கள். அதை விட்டுவிட்டு, தேவன் உங்களுக்காக வைத்து வைத்திருக்கும் அடுத்த காரியத்தை நோக்கி முன் செல்லுங்கள். பிலிப்பியர் 3:13 “பின்னானவைகளை மறந்து முன்னானவைகளை நாடி...” என்கிறது.

இப்படி இருந்திருந்தால், அப்படி இருந்திருந்தால் என்றெல்லாம் எண்ணுவதைக் குறித்துக் கவனமாயிருங்கள் என்று மீண்டும் சொல்கிறேன். நடந்தது கெட்டதானால், நான் மட்டும் இப்படிச் செய்யாமல் இருந்தால் அது மட்டும் மீண்டும் நடக்க முடியுமானால் என்போம்.

கடந்த காலத்தை மறந்திருங்கள்! அதைப் பற்றி அலசி ஆராய்வதை நிறுத்துங்கள். முன் செல்வதற்கு இப்போதே தீர்மானியுங்கள்.

6

அப்படி எதுவும் நடந்து விட்டால்?

சாத்தான் நமக்கு எதிராக எய்யும் மற்றொரு அம்பு, (வேதம் அதை அக்கினியாஸ்திரம் என்கிறது. எபே: 6:16) பயத்தை உண்டாக்கும் அப்படி நடந்து விட்டால்! என்ற வார்த்தையாகும்.

பணம் வராமல் போய் விட்டால்...? நமக்கு ஏதாவது அடிபட்டு விட்டால்...? வேலை போய் விட்டால்...? வாழ்க்கை முழுவதையும் தனிமையில் கழிக்க நேர்ந்தால்...? அல்லது இவை போன்ற ஒன்று; ஒருவேளை நான் கேட்டது தேவனுடைய குரலாக இராவிட்டால்...? ஒருவேளை நான் தவறாக எதையும் செய்து விட்டால்...? நான் அதில் தோற்று விட்டால்...? மற்றவர்கள் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தால்...? என்னை யாருமே ஏற்றுக்கொள்ளா விட்டால்...? இப்படி இந்தப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும். இதில் அடங்கியுள்ள சிந்தனைமுறை உங்களுக்கு விளங்குகிறதா?

அப்படி நடந்து விட்டால், இப்படி நடந்து விட்டால் என்பவைகளான காரியங்களை நாமே யோசித்துத் தீர்வு காண முயல்வதன் மற்றொரு வடிவமே. நடந்து விட்டால் என்று ஆரம்பித்து, ஒரு பயங்கரமான நிலைமையைச் சித்தரிக்கும் எண்ணங்கள் ரயில் பெட்டிகள் போல் தொடருகின்றன. அப்படி நடந்து விட்டால் என்பது நம்மை எதிர்காலத்திற்குள் இழுத்துச் சென்று, ஒருபோதும் நடக்கவே போகாத காரியங்களைக் கண்டு நாம் நடுங்கும்படி செய்கிறது. ஒருவேளை இப்படி நாம் பயந்து பயந்து செத்தால் அவை உண்மையாகவே நடந்துவிடக்கூடும்.

அப்படி மட்டும் நடந்திருந்தால் என்பதைப் போலவே அப்படி இதுவும் நடந்து விட்டால் என்பதும் குழப்பத்தையே விளைவிக்கும். இந்த இரண்டு வகை சிந்தனை முறைகளுமே நமக்கு ஆகாதவை தான். 2 கொரிந்தியர் 3:10 இல் குறிப்பிடப்படும் எந்த எண்ணமும் என்பதில் இவை அனைத்தும் அடங்கும். இவை அனைத்துமே நிர்மூலமாக்கப்பட வேண்டும்.

நான் சொல்வதை ஒரு நடைமுறை உதாரணம் கொண்டு விளக்குகிறேன். ஒரு சமயம், எங்களது வனாந்திரக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு எங்களுக்கு ஒரு கட்டிடம் தேவைப்பட்டது. நாங்கள் எங்கள் கூட்டங்களை நடத்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பயன்படுத்தி வந்திருந்த கட்டிடம் இன்னும் இரு ஆண்டுகளில் இடிக்கப்படவிருந்தது. அதற்குப் பதிலாக அங்கே ஒரு விற்பனை மையம் கட்டப்படவும் திட்டமிட்டிருந்தனர். எங்களுடைய அலுவலகங்கள், வனாந்திரக் கூட்டம் நடத்தும் இடம், சிறு பிள்ளைகள் பேணப்படும் இடம், சிறுவர்கள் ஊழியத்துக்கான இடம், மேலும் வளர போதுமான கூடுதல்

இடவசதி இப்படி அத்தனை கூட்டங்களையும் சேர்த்து வைக்கக் கூடிய ஓரிடம் கிடைக்குமா என்று தேடிக் கொண்டிருந்தோம். அதோடு சுமார் 300 கார்களை நிறுத்தவும் இடம் தேவைப்பட்டது.

அப்படியொரு இடம் கிடைப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கப்போகிறது என்றுதான் யாரும் நினைப்பார்கள்; ஆனால், அது நீங்கள் நினைக்கிற அளவு எளிதல்ல. நாங்கள் இரண்டு வருடங்களாகத் தேடிக் கொண்டிருந்தோம். எங்களுக்குத் தெரிந்த வழிகளில் எல்லாம் முயன்று பார்த்து விட்டோம். எங்கும் திரும்ப வழியில்லாத ஒரு முட்டுச் சந்தில் வந்து மாட்டிக் கொண்டாற் போலிருந்தது.

பிசாசு அக்கினியாஸ்திரங்களை எய்ய ஆரம்பித்தான்: “சரி இரண்டு வருடங்கள் கழிந்த பிறகும் சரியான இடம் கிடைக்கவில்லை. அப்பொழுது என்ன செய்வாய்?” அல்லது இப்படியொரு அஸ்திரம்: “அன்றைக்கு அவ்வளவு மலிவாக வந்ததே, அந்த இடத்தை வாங்கிப் போட்டிருந்தால் இன்றைக்கு இந்த நிலைமை ஏன்? ஒருவேளை அன்று தேவன் சொன்னதைக் கேட்கத் தவறி விட்டாயோ? உனக்கு இதையெல்லாம் பற்றி சரியாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. தெரிந்திருந்தால் இந்த நிலைமையில் என்ன செய்வதென்று தெரிந்திருக்கும். சரி, இடத்தை வாங்கிய பிறகு கட்டிடங்கள் கட்டத் தேவையான அனுமதி கிடைக்காவிட்டால் என்ன செய்வாய்? சரி, இப்போது இதை வாங்கி விடுகிறாய், பிறகு இதை விட மலிவான விலையில் இதைவிட நல்ல இடம் கிடைத்தால் என்ன செய்வாய்?”

கட்டிடத்திற்கான இடம் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் வருமுன்பே தேவன் என்னை, காரண காரியங்களை யோசித்து, யோசித்து தீர்வு காண முயலும்

அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கிவிட்டதற்காக அடிக்கடி அவருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். அப்படி நான் விடுதலை அடையும் முன்பே இந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்குமாயின், இதையெல்லாம் யோசித்து யோசித்துக் குழம்பிப் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்திருப்பேன்.

இப்பொழுது நான், நமது நடைகளை உறுதிப்படுத்துகிறவர் கர்த்தர் என்பதை விசுவாசிக்கக் கூடியவளாய் இருக்கிறேன் (சங். 37:23). நாம் ஜெபிக்கிறோம், தேவனை நம்புகிறோம், அவர் சித்தத்தையே செய்ய நாடுகிறோம். எனவே, அவர் நம்மைச் சரியான நேரத்தில் சரியான இடத்திற்கு வழி நடத்துவார். பொதுவாக தேவன் வேளைக்கு முந்தி வருவதில்லை ஆனால் அவர் ஒருபோதும் பிந்துவதும் இல்லை. நாங்கள் எத்தனையோ இடங்களை எத்தனையோ விதங்களில் பேசி முடிக்க எவ்வளவோ முயன்ற போதிலும் எதுவுமே சரிப்பட்டு வரவில்லை. ஆனால் சரியான நேரத்தில் தேவன் எங்களுக்கு ஒரு பெரிய இடத்தை வாடகைக்கு எடுக்க உதவினார். இன்னும் வழி முழுவதும் ஒவ்வொரு அடியாக எங்களுக்கு வேண்டியதைத் தந்து ஆதரிப்பார்.

இப்பொழுது நான் அந்தப் பலதரப்பட்ட நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்க்கையில் அவையெல்லாம் கடைசியில் எங்களுக்கு ஏன் சரிப்பட்டிருக்காது என்பதைக் காண முடிகிறது. ஆனால் அந்தச் சமயத்திலோ, நான் எவ்வளவு தான் முயன்று தேடிய போதும் சரியான இடத்தைக் கண்டுபிடிக்கவே முடியவில்லை. எதையாவது தேவனுடைய வேளையில் அன்றி நாமாகவே நடைபெறச் செய்ய முயலும் போது முயற்சி பலனளிக்கவே அளிக்காது.

தாம் என்ன செய்கிறார் என்பது உண்மையாகவே தேவனுக்குத் தெரியும். அவரே சகலத்தையும் ஆண்டு

நடத்துபவர். எனக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியாவிடினும், நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அறிந்திருக்கும் அவரை நான் அறிந்திருப்பதால் நிம்மதியாய் இருக்கலாம்.

உங்களைப் பற்றி என்ன? இயேசுவை அறிந்திருக்கிறீர்களா? அப்படியென்றால் சர்வஞ்ஞரும், சர்வ வல்லவரும் சர்வ வியாபகருமான தேவனை - அதாவது சர்வ வல்லமை படைத்த, எல்லாம் அறிந்த, எங்கும் நிறைந்த தேவனை அறிந்திருக்கிறீர்கள்.

நிம்மதியாய் இருங்கள்! சரி நீங்கள் யோசித்து, யோசித்து இதையும் அதையும் அலசி ஆராய்ந்து இது இப்படித் தான் நடக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்து முடித்த பிறகு தேவன் நீங்கள் சற்றும் எதிர்பாராத விதத்தில் எதையாவது செய்து உங்களை ஆச்சரியத்துக்குள் ஆழ்த்துவாரானால் என்ன ஆகும்? அப்பொழுது நீங்கள் யோசித்து யோசித்துத் திட்டங்கள் தீட்டிய நேரமெல்லாம் வீணாய்த் தானே போகும். ஏற்கனவே இப்படி யோசிப்பதிலும், குழப்பத்திலும் போதுமான நேரத்தை வீணடித்து விட்டீர்கள், அல்லவா?

இதோ ஓர் ஆலோசனை: நீங்கள் நிம்மதியாக அமர்ந்து கொண்டு தேவனை தேவனாக இருக்கவிட்டால்...?

7

உங்கள் முளையறிவினால் நடத்தப்படாதிருங்கள்

காரியங்களை நிதானித்து அறிகின்ற அறிவு எனக்கு இன்னும் அதிகமாக வேண்டும் என்று ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன். உண்மையில், வெகு நாட்களாக ஜெபித்து வந்திருந்தேன். அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னிடம் “ஜாய்ஸ், நீ உனது யோசனைகளை மூட்டை கட்டி வைக்காத பட்சத்தில், நிதானித்து அறிவது கூடாத காரியம்” என்றார்.

1 கொரிந்தியர் 2:14-16, சுபாவ மனிதன், ஆவிக்குரிய மனிதனை விளங்கிக்கொள்ள மாட்டான் என்று தெளிவுபடக் கூறுகின்றது. தாம் சொல்வதை எனக்குப் புரிய வைக்க ஆண்டவர் இந்த வசனத்தையே பயன்படுத்தினார். என்னுடைய ஆவி நிதானித்து அறிந்து ஒரு காரியத்தைக் கூறுகிறது என்று கொள்வோம், என் முளையோ அது எப்படி என்று அலசி ஆராயத் தொடங்குகிறது. இந்த நிலையில் நான் எப்படி முன்னேற முடியும்? ஏன்? காரணம் 1 கொரிந்தியர் 2:14 கூறுவது தான்: ஜென்ம சுவாவமான மனுஷன் ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான்; அவைகள்

அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும். உங்கள் மூளையறிவுக்கு எட்டாத பல காரியங்கள் உங்கள் ஆவிக்குத் தெரியும்.

நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்த, ஒரு தேவனுடைய பிள்ளை என்றால் உங்களுடைய மனித ஆவியில் பரிசுத்த ஆவியானவர் குடி கொண்டிருக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவர் எத்தனையோ காரியங்களை நமக்குக் கற்றுத் தர விழைகின்றார், ஆனால் நாமோ பெரும்பாலும் மனித மட்டத்தில் செயலாற்றுவதால் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாமற் போகிறோம்.

இதற்கு நான் ஒரு உதாரணம் தருகிறேன். ஒருநாள் காலையில் நான் எங்களது வாராந்திர “லைஃப் இன் தி வேர்டு” கூட்டங்களுக்குச் செல்லப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது, அந்தக் குறிப்பிட்ட கூட்டத்தில் எங்களுக்குப் பெரிதும் உதவியாயிருந்த ஒரு பெண்ணைப் பற்றி எண்ணம் வந்தது. அவள் தான் எவ்வளவு உண்மையாக உழைக்கிறாள் என்று நினைத்தேன். அவளை ஏதாவது ஒரு விதத்தில் ஆசீர்வதிக்கும் படியாக அவளுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என ஆவல் கொண்டேன்.

“ஆண்டவரே, ருத் ஆனுக்காக நான் என்ன செய்யலாம்?” என்று கேட்டேன். எனது அலமாரிக்குள் தொங்கிக் கொண்டிருந்த, நான் இதுவரை அணிந்திராத அந்தப் புதிய சிவப்பு நிற ஆடையை அவளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வலுவான எண்ணம் ஏற்பட்டது - இல்லை, இல்லை. அதை அவளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக அறிந்தேன். மூன்று மாதங்களுக்கு முன் அந்த ஆடையை வாங்கியிருந்தேன். அது உண்மையிலேயே எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது, ஆயினும், ஏனோ தெரியவில்லை, ஒவ்வொரு முறை நான் அதை அணியத் திட்டமிட்டபோதும்,

அணிய வேண்டிய நேரம் வரும்போது அணியும் ஆசையே ஏற்படாது. அதை எந்தப் பிளாஸ்டிக் பையில் வாங்கி வந்தேனோ அதே பையில், விலைப் பட்டியல் கூட அகற்றப்படாமல் புத்தம் புதிதாகவே இன்னும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. ரூத் ஆன் என்னை விட உருவத்தில் சற்றுப் பெரியவள். ஆனால் வேடிக்கை என்னவென்றால், அந்த ஆடை நான் வழக்கமாக அணிவதை விட அளவில் பெரியதாக வாங்கியிருந்தேன். காரணம், எனது அளவிற்குச் சரியாக அதே மாதிரி ஆடை கிடைக்காதது தான். அந்த ஆடை தைக்கப்பட்டிருந்த விதம் நான் போட்டாலும் அளவில் பெரிதாகக் காட்டாது என்று நினைத்துத்தான் வாங்கினேன்.

எனது ஆவியில் இந்த எண்ணம் வலுப்பெற்றபோது, என் மூளையோ, “ஆனால், ஆண்டவரே. அது புதிதாயிற்றே” என்றது. எனது மூளை அதாவது எனது சுபாவ மனிதன் எனது ஆவியுடன் வாக்கு வாதம் செய்யும்போது அந்த வாக்குவாதம் பொருளற்றதாகி விடுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். உடனே நான், “புத்தம் புதியதொரு ஆடையை யாருக்கோ கொடுக்கச் சொல்லி நீர் சொல்லமாட்டீர் ஆண்டவரே,” என்றேன். உண்மையில் தேவனுடைய குணநலன்களை, அவருடைய தாராள குணத்தை, அவருடைய உன்னதமான குணத்தை நான் அறிந்திருந்தால், ஒரு பழைய ஆடையை விட ஒரு புதிய ஆடையைக் கொடுக்கச் சொல்வதே அவர் குணத்திற்கு ஏற்றதாய் இருக்கும் என்பதை உணர்ந்திருப்பேன்.

2 சாமுவேல் 24:24ல் தாவீது இராஜா, ஆலயம் கட்டுவதைப் பற்றிப் பேசும்போது, “அப்படியல்ல; நான் இலவசமாய் வாங்கி, என் தேவனாகிய கர்த்தருக்குச் சர்வாங்க தகன பலிகளைச் செலுத்தாமல், அதை உன் கையிலே விலைக் கிரயமாய் வாங்குவேன்” என்று சொன்னான். நமக்குப்

“பிடிக்காத” அல்லது “வேண்டாத” ஒன்றை விட்டு விடுவது நமது மாம்சத்திற்கு ஒரு பிரச்சனையே அல்ல. ஆனால், புத்தம் புதிய கவர்ச்சியான வண்ணம் கொண்ட ஆடை என்று வரும்போது, கதையே வேறு. அதைக் கொடுப்பதற்கு நான் தியாகம் பண்ண வேண்டும்.

எனது இறுதி வாதம் அதிகச் சுவையானது. நான் சொன்னேன்: “ஆண்டவரே, இந்த ஆடையுடன் அணிவதற்காகத் தான் இந்த அழகான சிவப்பு மற்றும் வெள்ளி நிறக் காதணிகளைக் கூடப் புதிதாக வாங்கினேன்.” அதைக் கொஞ்சம் வருத்தத்தோடு, சுய பரிதாபம் நிறைந்த தொனியில் சொன்னேன். அதைக் கேட்டு ஆண்டவரும் என்மேல் அனுதாபம் கொள்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன் போலும், நான் சொன்ன முதல் இரண்டு வாதங்களுக்கு அவர் பதிலே கொடுக்கவில்லை. ஆனால் எனது இந்த மூன்றாவது வாதத்துக்கு, ஆடை இன்றி காதணிகளை மட்டும் வைத்துக் கொள்வது எனக்குப் பிரச்சனை என்றால், நான் காதணிகளையும் சேர்த்தே கொடுத்து விடலாம் என்று உணர்த்தினார்.

தேவன் நம்மோடு வாக்குவாதம் செய்வதில்லை. அவர் ஏதோ ஓர் ஆசையின் மூலமாகவோ, ஒரு எண்ணத்தின் மூலமாகவோ, நமது ஆவியில் ஓர் உணர்த்துதலின் மூலமாகவோ, மெல்லிய அமர்ந்த குரலில் பேசுகிறார். சில சமயங்களில் அந்தக் குரல் நமது காதுகளில் விழலாம். பல நேரங்களில் அவர், ஒரு வேத வசனத்தை நம் கண்ணுக்கு முன் எழுந்து பிரகாசித்து நிற்கச் செய்வதன் மூலமே பேசுகிறார். அவரது வசனமே அவரது சித்தம் - அதற்குப் புறம்பான எதையும் நீங்கள் செய்யும்படி அவர் வழிநடத்தவே மாட்டார். அதோடு, குரல்களின் மூலம் வழிநடத்தப்படுவதைக் குறித்து

எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். பல விதமான குரல்கள் இவ்வுலகில் உண்டு. உங்கள் ஆவி, பரிசுத்த ஆவியானவருடன் இணைந்து சாட்சியிடுகிறதா என்று உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

ருத் ஆனுக்கு அந்த ஆடையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று என் ஆவி சாட்சியிட்டது, ஆனால் என் மாம்சமோ அந்த ஆடையை விட்டுக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. எனவே நான் தேவனுக்கு, அந்த ஆடையைக் கொடுக்காமலிருக்க ஏற்ற காரணங்கள் கூற ஆரம்பித்தேன். தேவனோ என்னோடு வாதாடவில்லை. அவர் தாம் சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்லி விட்டார். ஆரம்பத்தில் நான் சொன்னது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? நான் ருத் ஆன் எவ்வளவு பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறாள் என்று எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவளுக்காக நான் என்ன செய்யலாம் என்று நான்தான் தேவனிடம் கேட்டேன். அவரும் பதில் சொன்னார். அது சரி என்று என் ஆவிக்குத் தெரிந்த போதிலும் என் மூளையோ (பகுத்தறிவோ) அதை விரும்பவில்லை. இப்பொழுது நான் என்ன தீர்மானம் செய்ய வேண்டும் என்பது என் கையில்.

நான் என்ன செய்தேன்? அந்தத் தீர்மானத்தைத் தள்ளிப் போட்டேன். பொதுவாக, தேவன் செய்யச் சொல்வதைச் செய்ய நமக்கு விருப்பம் இல்லை, அதே வேளையில் துணிந்து கீழ்ப்படியாமல் இருக்கவும் தயக்கம் என்னும் சூழ்நிலைகளில் நாம் தப்பிக்கத் தெரிந்து கொள்ளும் வழி இதுதான். கீழ்ப்படியாமலே இருப்பதை விட இதுமேல் என்று நாம் நினைத்துக் கொள்கிறோம். உண்மையில் தாமதமாகக் கீழ்ப்படிவது கீழ்ப்படியாமையே. நல்ல எண்ணம் மட்டுமே கீழ்ப்படிதலாகி விடாது. தேவனுடைய வார்த்தையின்

அடிப்படையில் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையே கீழ்ப்படிதல் ஆகும்.

சில வாரங்கள் கழிந்தன, இந்தச் சம்பவத்தை அடியோடு மறந்தேவிட்டேன். ஆனால் தேவன் மறக்கவில்லை. நான் ரூத் ஆனுக்காக ஜெபித்தேன், மீண்டும் அதே வார்த்தைகளை அவரிடம் சொன்னேன். “தேவனே, நான் ரூத் ஆனுக்கு ஓர் ஆசீர்வாதமாய் இருப்பது எப்படி?” அதே கேள்வி. அதே சிவப்பு நிற ஆடை என் மனக்கண்முன் பூதாகரமாகத் தோன்றியது. தேவன் சொன்னதற்கு நான் கீழ்ப்படியவில்லை என்று உணர்ந்தவளாக, ரூத் ஆனுக்கு அந்த ஆடையைக் கொடுத்து விட்டேன்.

அதை அவளுக்கே கொடுத்து விடுவது என்று நான் தீர்மானித்த பிறகு தான் அதை முதலிலேயே அவளுக்காகத் தான் வாங்கியிருக்கிறேன். அதனால் தான் அது எத்தனையோ மாதங்களாகியும் கூடப் பையை விட்டு வெளியே எடுக்கப்படாமலே என் அலமாரியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தேன். ஆண்டவருக்கு இதெல்லாம் முன் கூட்டியே தெரியும். ஆனால் நாம் கீழ்ப்படிதலை எவ்வளவு சிரமமாக்க முடியுமோ அவ்வளவு சிரமமாக்கி விடுகிறோம். இவ்வளவு சிக்கலுக்கும் காரணம், 1 கொரிந்தியர் 2 கூறுவது போல, சுபாவ மனிதன் ஆவிக்குரிய மனிதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியாததுதான்.

சுபாவ மனிதன் “ஏன் தேவனே ஏன்?” என்று கேட்கிறான். “நான் ஏன் தியாகம் செய்ய வேண்டும்? இதை விட எளிதான வழி இருக்கக் கூடாதா? ஏன் இவ்வளவு கஷ்டமான வழி?” என்றெல்லாம் கூறுகிறான். ரோமர் 8:6, மாம்ச சிந்தை மரணம்; ஆவியின் சிந்தையோ ஜீவனும் சமாதானமுமாம் என்கிறது.

அதாவது, சுபாவ மனிதனுக்கேற்ற நமது மாம்சீக நடத்தை, நமது சமாதானத்தைத் திருடிப்போடுகிறது.

இந்த நூலில் நாம் முக்கியமாகப் பார்க்க ஆரம்பித்த கருத்து என்னவென்று நினைவிருக்கிறதா? “ஏன் தேவனே, ஏன்?” என்று கேட்கும் மனப்பான்மையானது குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறது, நமது சமாதானத்தையும், இறுதியில் நமது சந்தோஷத்தையும் திருடிவிடுகிறது.

உங்கள் வாழ்க்கையை அனுபவித்து இரசிக்க விரும்புகிறீர்களா? அப்படியானால் யோசித்து யோசித்து உங்கள் மூளையைக் கசக்குவதை நிறுத்துங்கள்!

8

“யோசனைகள்” வஞ்சகத்திற்கு வழிநடத்தும்

இந்த நாட்களிலே வஞ்சிக்கப்படாமலிருக்க ஒரே வழி ஆவியில் நடக்கக் கற்றுக்கொள்வது தான். மாம்சத்தினால் அல்ல ஆவியானவரால் நடத்தப்படக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தேவ வசனத்தினாலும், தேவ ஆவியானவராலும் நடத்தப் படாத படிக்குத் தங்கள் சொந்தப் புத்தியினாலும், உணர்ச்சிகளாலும், விருப்பத்தினாலும் நடத்தப்படுகின்ற மாம்சீக கிறிஸ்தவர்களை சாத்தான் தேடியலைந்து கொண்டிருக்கிறான். நமக்கு ஒரு காரியத்தைச் செய்யப் பிடித்திருக்கிறது, அல்லது செய்யப் பிடிக்கவில்லை என்பதன் அடிப்படையில் நாம் எதையும் செய்யவோ, செய்யாமல் இருக்கவோ கூடாது. அவருடைய இராஜ்யத்தின் நிமித்தமாகவும், நமது சொந்தப் பாதுகாப்பின் நிமித்தமாகவும் ஆவியானவரால் நடத்தப்படுகின்றபடி எதையும் செய்ய வேண்டும்.

நமது முளையானது எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு இடம் கண்டுபிடித்து, அதையதை அங்கங்கே செருகி வைக்க

விரும்பும். அப்பொழுது தான் அது பொருள் உள்ளதாக, நாம் அதைக் குறித்து ஏதேனும் செய்ய உதவுவதாக இருக்கும் என்று நமது மனம் கருதுகின்றது. பதில் கிடைக்காத புதிரான கேள்விகள் நமக்குப் பிடிப்பதில்லை. நமது மாம்சத்தைச் சிலுவையில் அறைய ஆவியானவர் பயன்படுத்தும் வழிகளுள் ஒன்று, பதில் இல்லாத புதிரான கேள்விகள் எனலாம். ஒரு கேள்விக்கு நமக்குப் பதில் தெரியாத போது, ஒன்று தேவனை நம்பலாம் அல்லது அதையே யோசித்து யோசித்துக் கவலைப்பட்டுக் கலங்கலாம்.

ஒரு விசுவாசியை இயேசு இரட்சித்த பிறகு, அவனை முதிர்ச்சிக்கு, முழு வளர்ச்சிக்குக் கொண்டு வரும் பணி பரிசுத்த ஆவியானவருடையது. நடக்கிற காரியங்களுக்கு அர்த்தமே விளங்காத போது தேவனை நம்பக்கூடிய ஒரு விசுவாசி விசுவாச வாழ்வில் முதிர்ச்சி பெற்றவன். எனவே, தேவன் எல்லா நேரங்களிலும் நாம் கேட்கின்ற எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் பதில் அருளி விடுவதில்லை. காரணம் அவர் நம்மை விசுவாசத்தில் பயிற்றுவிக்கிறார். ஆனால் ஒன்றை நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. நமது மூளை தேவனுடைய முழுத் திட்டத்தையும் எதிர்க்கிறது. உங்களது மனம் இயற்கைக்குரியது - சுபாவ மனிதனுக்கு ஏற்றது. அது புதிதாக்கப்பட்டு ஆவிக்குரிய விதமாகச் சிந்திக்கக் கற்றுக்கொள்ளும் வரை மாம்சத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கும்.

ரோமர் 8 ஆவிக்குரிய சிந்தை மற்றும் மாம்ச சிந்தை என்ற இரண்டையும் பற்றிப் பேசுகிறது. கலாத்தியர் 5:17, மாம்சம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும், ஆவி மாம்சத்துக்கு விரோதமாகவும் இச்சிக்கிறது. அவை ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாய் இருக்கிறது என்று கூறுகிறது.

இந்த அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் நாம் பார்த்த கருத்துக்கு மீண்டும் செல்வோம். சுபாவ மனமானது எல்லாவற்றையும் அதனதற்கென்று ஓரிடத்தை ஏற்படுத்தி அதிலே பொருத்த முயல்கிறது. எதுவும் நமக்குத் தெரியாமல் இருப்பது அதற்குப் பிரியமில்லை.

ஒரு சமயம் எங்கள் அலுவலகத்தில் வரிசை வரிசையாக அஞ்சல் பெட்டிகள் வைத்திருந்தோம். ஒவ்வொன்றின் மீதும் ஒரு பணியாளரின் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட பணியாளருக்கு நான் ஏதேனும் தகவல் அனுப்ப விரும்பினால் அவரது பெயருள்ள அஞ்சல் பெட்டியில் ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதிப் போட்டு விடுவேன். சில சமயம் இப்படி நான் சொன்ன வேலை ஏதாவது நடந்திருக்காது. என்ன நடந்தது என்று விசாரித்துப் பார்த்தால், நான் அந்தச் சிறுகுறிப்பு எழுதிய தாளைத் தவறான பெட்டியில் போட்டிருந்தேன் என்பது தெரியவரும். ஒரு சில நேரங்களில் அதைப் பெயரே இல்லாத வெறும் பெட்டிகளில் கூடத் தவறுதலாகப் போட்டிருக்கிறேன்

நான் உங்களுக்கு இப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேனே இந்தப் பாடத்தை எனக்குக் கற்றுத்தர தேவன் அந்த அஞ்சல் பெட்டிகளையே பயன் படுத்தினார். அலுவலகத்தில் சில நேரங்களில் என் செய்திகளை எப்படித் தவறான பெட்டிகளில் போடுகிறேனோ அதே போல என் மூளையிலும் காரியங்களைத் தவறான இடங்களில் செருகிவிடுகிறேன் என்பதை எனக்குக் காட்டினார். எப்பொழுதுமே எந்தக் காரியத்தையும் என் மூளையில் ஒரு நல்ல வசதியான, அருமையான இடத்தில் பதித்து வைக்கவே விரும்பினேன். அங்குமிங்கும் ஏதாவது துருத்திக் கொண்டு நிற்பது, அதற்காகத் தேவனை நம்ப வேண்டியிருப்பது

இதெல்லாம் எனக்குப் பிடிக்காதவை. யோசனை, யோசனை யோசனை - எதற்கெடுத்தாலும் யோசனை. எப்பொழுதும் தேவனிடம் “ஏன், தேவனே, ஏன்” என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருப்பேன். எனவே, ஏராளமான குழப்பம், கவலை. சந்தோஷமும், சமாதானமுமோ வெகு குறைவு.

சில நேரங்களில் என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொண்டேன் என்பதையும் ஆண்டவர் எனக்குக் காட்டினார். அதாவது, ஒரு காரியத்தைப் பற்றி யோசித்து யோசித்து, அதற்குத் தீர்வாக வழி வகைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து வைத்திருப்பேன். நான் என்ன நினைத்தேனோ அதற்கேற்றபடி செயல்படுவேன். இறுதியில் பிரச்சனை பெரிதாகும் போது, எல்லாமே எனக்குத் தெரியும், அதை இப்படித் தீர்த்து விடலாம் என்றெல்லாம் எண்ணியது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்று உணருவேன்.

நீதிமொழிகள் 3:7 இன் மூலம் தேவன் இதை எனக்கு விளக்கினார்: “நீ உன்னை ஞானியென்று எண்ணாதே.” நான் நினைத்ததில் பாதியளவு கூட நான் புத்திமான் அல்ல என்பதை அவர் எனக்குக் காட்டினார். அறிவுக் கூர்மை பற்றி நான் பேசவில்லை. நம்மைப் பற்றி நாம் யோசித்துக் கொள்கிறோமே - நமக்கே எல்லாம் தெரியும் என்று, அதைப் பற்றிக் கூறுகிறேன்.

நீதிமொழிகள் 3:5,6 கூறுகின்றது

உன் சுயபுத்தியின் மேல் சாயாமல், உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாய் இருந்து, உன் வழிகளில் எல்லாம் அவரை நினைத்துக் கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளைச் செவ்வைப் படுத்துவார். தேவன் எல்லாவற்றையும் செவ்வைப்படுத்தும் போது நமக்கு எந்தக் குழப்பமும்,

சந்தேகமும் இராது. ஆனால் நாமே யோசித்துத் தீர்வு காண முயலுகையில் ஒரே இடத்திற்குள் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருப்போம். உண்மை எதுவென அறியாமலே போவோம். வசனம் 7ல் “நீ உன்னை ஞானி என்று எண்ணாதே” என்கிறது.

ஒரு சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையை இருவேறு விதங்களில் அணுகலாம்: ஒன்று சரியானது. அடுத்தது சரியல்ல ஒன்று ஆவிக்குரியது; அடுத்தது மாம்சத்திற்குரியது. சரி யாரோ ஒருவர் எனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைக் குறித்து ஒரு தீர்க்க தரிசனம் சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அல்லது எனக்கு விளங்கவில்லை நான் பிதாவிடம் போய், “அப்பா இது என்னவென்றே எனக்கு விளங்கவில்லை. நீரே அதை எனக்குத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். எனக்குப் புத்தியையும், ஞானத்தையும் தாரும்” என்று ஜெபிக்கலாம்.

பிறகு எனக்கு விளங்காத இந்தக் காரியத்தை அலமாரியில் ஒரு ஓரமாக வைத்து விடலாம். அதாவது, அதைப் பற்றி நான் இனி சிந்திக்கப் போவதில்லை. அதைத் தேவனுடைய கரங்களுக்குள் வைத்துவிட்டேன். அதை எனக்கு எப்பொழுது விளக்கிக் காட்ட வேண்டும் என்று அவர் நினைக்கிறாரோ, அப்பொழுது அதை எனது அலமாரியிலிருந்து எடுத்து எனக்கு ஞாபகப்படுத்துவார். யோவான் 14:26 பரிசுத்த ஆவியானவர் சகலத்தையும் நமக்கு நினைப்பூட்டுவார் என்று கூறுகிறது. நானாக எவ்வளவு தான் அலசி ஆராய்ந்திருந்தாலும் கண்டுபிடிக்க முடியாததை அவர் தமது வெளிப்பாட்டினால் எனக்கு அறிவிப்பார்.

அதே சூழ்நிலையை நான் கையாளக்கூடிய வேறொரு வழி: எனக்குப் புரியாத ஒரு கனவோ, ஒரு தரிசனமோ இருக்கிறது. அதைப் புரிந்து கொள்ள என்னாலானதை எல்லாம்

செய்கிறேன். அதைப் பற்றிப் பார்க்கிறவர்களிடம் எல்லாம் பேசி அவர்களது கருத்தைக் கேட்கிறேன். எப்படியும் ஆளுக்கொன்றைத் தான் சொல்வார்கள், ஆக என் குழப்பம் இன்னும் அதிகமாகும். சரி, புரிந்து விட்டது என்று எண்ணி ஏதோ ஒரு செயலில் இறங்குகிறேன் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால், உண்மையைச் சொன்னால், உள்ளூர எனக்கு நிம்மதியே இல்லை. இந்தக் கனவைப் பற்றி, தரிசனத்தைப் பற்றி, அல்லது தீர்க்க தரிசனத்தைப் பற்றி நான் நினைப்பது என்ன என்பதன் அடிப்படையில் நடக்காத ஏதோ ஒன்றை நடக்க வைக்க கடைசியில் ஒரு பெரிய சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்வேன்.

மறந்து விடாதீர்கள். “யோசனைகள்” குழப்பத்தையே கொண்டு வரும். எதைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்கவே கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. எதையும் பற்றி சிந்தித்து அது என்னவென்று புரிந்து கொள்வதற்கும், அதைப் பற்றி அதையும் இதையும் யோசித்து யோசித்து முடிவில் உண்மையில் குழம்பியே போவதற்கும் பெரிய வித்தியாசம் உண்டு.

நீங்கள் எதையாவது பற்றிக் குழப்பம் அடைவீர்களானால், அதைத் தவறாகக் கையாளுகிறீர்கள் என்பதற்கு அந்தக் குழப்பமே, எச்சரிப்பின் அறிகுறியாகும்.

9

குழப்பம் உங்கள் சந்தோஷத்தைத் திருடிவிடும்

இந்தக் கடைசி அத்தியாயத்தில், குழப்பம் தேவனிடமிருந்து வருவதில்லை என்பதை மீண்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். 1 கொரிந்தியர் 14:33 “தேவன் கலகத்திற்கு (குழப்பத்திற்கு) தேவனாயிராமல், சமாதானத்திற்குத் தேவனாய் இருக்கிறார்” என்கிறது. கொலோசெயர் 3:15 சமாதானமே நமது வாழ்க்கையின் தீர்மானங்களில் “ஒரு நடுவர்” போல செயல்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. எது சரி, எது தவறு என்று கூறுவது நம் மனதிலுள்ள சமாதானமே.

குழப்பம் என்பது சமாதானத்திற்கு நேர் விரோதமானது. “குழப்பம்” என்றால், எல்லாம் கலந்த கலவை, கலப்படம், தூய்மை அற்றது, ஒன்றை மற்றொன்றாகத் தவறாக எண்ணுவது, தெளிவற்றது என்றெல்லாம் பொருள்படும். “சமாதானம்” என்பது ஒழுங்கு, கலங்காமல் தெளிந்திருப்பது, உள்ளான நிறைவு, அமைதி என்று பொருள். சமாதானம் இல்லாத ஒரு நபருக்குச் சந்தோஷமும் இருக்க முடியாது.

யோவான் 10:10 இல் இயேசு, திருடன் திருடவும், கொல்லவும், அழிக்கவும் வருகிறான் என்றும், ஆனால் தாமோ நமக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அந்த ஜீவன் பரிபூரணப்படவும் வந்தார் என்றும் கூறுகிறார்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன், நான் தேவனையும், என் வாழ்க்கையையும் அனுபவிப்பது என்று தீர்மானித்தேன். எனக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கும்படியும் அதை நான் நிறைவாக, பரிபூரணமாக அனுபவிக்கும்படியும் இயேசு வந்தார் என்றால் நான் அதை அனுபவிக்க முயற்சி செய்வதுதானே நியாயம்.

யோவான் 15இல், இயேசு திராட்சச் செடியில் நிலைத்திருப்பது பற்றிப் பேசுகிறார். அது தேவனுடைய இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பது பற்றிக் கூறுகிறது. வசனங்கள் 1லிருந்து 10வரை இல், அவர் நிலைத்திருக்கும் வாழ்வைப் பற்றிப் பேசுகிறார். பிறகு வசனம் 11-இல், சொல்கிறார்:

“என்னுடைய சந்தோஷம் உங்களில் நிலைத்திருக்கும் படிக்கும், உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படிக்கும், இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன்.”

உண்மையாகவே, நாம் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்புவதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆனால் குழப்பமோ நம் வாழ்க்கையை நிறைவாக அனுபவிக்கவிடாது.

முடிவாக, குழப்பத்தில் அல்ல, சந்தோஷத்தில் வாழத்

தீர்மானிக்கும்படி உங்களை அழைக்கிறேன். உங்கள் சொந்த “யோசனைகளை” விட்டுவிடுங்கள். ஒவ்வொரு முறை ஒரு ஆவிக்குரிய வெற்றி பெறும்போதும், மாம்சத்திற்குரிய ஏதோ ஒன்றை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாகும். மாம்ச சிந்தை எல்லாவற்றுக்கும் காரண காரியங்களையும், தீர்வுகளையும் யோசிப்பது ஆகும். ஆவியின் சிந்தையோ தேவன், தமது வேளையில் பதில் அருளுவார் என்று அவரையே நம்பியிருப்பது ஆகும்.

நீங்கள் “யோசனைகளை” விட்டு விடுவீர்களானால் நிச்சயமாகவே சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும் அறுவடை செய்வீர்கள்.

புது வாழ்வின் அனுபவம்

இயேசுவை உங்கள் சொந்த இரட்சகராகவும் ஆண்டவராகவும் இருக்கும்படி நீங்கள் ஒருபோதும் அழைத்ததில்லை என்றால், இப்பொழுதே அதைச் செய்யும்படி உங்களை அழைக்கிறேன். நீங்கள் இந்த ஜெபத்தைச் சொல்லலாம். உண்மையாகவே உணர்ந்து சொல்வீர்களானால், கிறிஸ்துவில் புது வாழ்வைக் கண்டு கொள்வீர்கள்.

பிதாவாகிய தேவனே, இயேசு கிறிஸ்து உமது குமாரன் என்றும், அவரே உலக இரட்சகர் என்றும் விசுவாசிக்கிறேன். அவரே என் பாவங்களை எல்லாம் சுமந்து, எனக்குப் பதிலாகச் சிலுவையிலே மரித்தார் என்று நம்புகிறேன். எனக்குப் பதிலாக அவர் நரகத்துக்குச் சென்று, மரணத்தையும் பாதாளத்தையும் ஜெயித்து உயிரோடு எழும்பி வந்தார். அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிருடன் எழுந்தார், இப்போது உமது வலது பக்கத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்று விசுவாசிக்கிறேன். இயேசுவே, நீர் எனக்கு வேண்டும். என் பாவங்களை மன்னியும், என்னை இரட்சியும், என் உள்ளத்திலே வசிக்க வாரும். நான் மறுபடி பிறக்க விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதே இயேசு உங்கள் உள்ளத்திற்குள் வந்து விட்டார் என்று விசுவாசியுங்கள். உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டாயிற்று. நீங்கள் நீதிமானாக்கப்பட்டு விட்டீர்கள். இயேசு திரும்ப வரும்போது, அவருடன் மோட்சம் செல்லுவீர்கள்.

ஏன், தேவனே, ஏன்?

தேவனுடைய வசனத்தைப் போதிக்கின்ற ஒரு நல்ல சபையைக் கண்டு பிடித்து, கிறிஸ்துவுக்குள் வளரத் தொடங்குங்கள். தேவனுடைய வார்த்தையை நீங்கள் அறியாத பட்சத்தில், உங்கள் வாழ்க்கையில் எதுவுமே மாறப்போவதில்லை.

அன்பானவர்களே,

யோவான் 8:31 32, “நீங்கள் என் உபதேசத்தில் (வசனத்தில்) நிலைத்திருந்தால் மெய்யாகவே என் சீஷராய் இருப்பீர்கள். சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள். சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும்” என்று கூறுகிறது.

தேவனுடைய வசனத்தை எடுத்து, உங்கள் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் அதை ஊன்றி வையுங்கள் என்று உங்களுக்குப் புத்தி சொல்கிறேன். 2 கொரிந்தியர் 3:18 கூறுவது போல நாம் வசனத்தைப் பார்க்க, பார்க்க, இயேசு கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பாக மறுருபமாக்கப்படுவோம்.

நீங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டீர்களா என்பதை எனக்கு எழுதி தெரிவியுங்கள். மேலும் ‘கிறிஸ்துவுக்குள் புது வாழ்க்கையை தொடங்குவது எப்படி’ என்ற இலவச புத்தகம் வேண்டுமா என்பதையும் தெரிவியுங்கள்.

அன்புடன்,
ஜாய்ஸ்

ஆசிரியரைப் பற்றி

ஜாய்ஸ் மேயர் அவர்கள் உலகப்பிரசித்திப்பெற்ற வேதாகமப் போதகர்களுள் ஒருவராவார். நியூயார்க் டைம்ஸின் சிறப்பாக விற்பனையாகும் ஆசிரியரான அவருடையப் புத்தகங்கள், பலலட்சக்கணக்கானவர்கள் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் மூலம் நம்பிக்கையையும், மீட்பையும் கண்டடைய உதவியுள்ளன. ஜாய்ஸ் மேயர் ஊழியங்களின் மூலம் பல தலைப்புகளைப் பற்றி அவர் போதிக்கின்றார், அதில் மனம், வாய், மன நிலை, மனப்பான்மை ஆகியவற்றிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர் போதிக்கின்றார். அவருடைய வெளிப்படையான உரையாடும் நடையானது, அவருடைய தனிப்பட்ட அனுபவங்களை வெளிப்படையாகவும், நடைமுறைக்கேற்றப்படியாகவும் பகிர்ந்துக் கொள்ள உதவுகிறது. இதனால் கேட்கிறவர்கள் அவர் என்ன வாழ்க்கையில் கற்றுக் கொண்டாரோ அதை அவர்கள் வாழ்க்கையில் அப்பியாசப்படுத்த ஏதுவுண்டாகிறது. ஜாய்ஸ் அவர்கள் சுமார் 100 புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். அவை 100 மொழிகளில் மொழிப்பெயர்கப்பட்டுள்ளது. அவர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏறத்தாழ பன்னிரெண்டு உலகளாவிய மற்றும் உள்நாட்டு கருத்தரங்குகளை நடத்துகின்றார், இதன்மூலம் மக்கள் தங்கள் அனுதின வாழ்க்கையை அனுபவிக்கப் போதிக்கின்றார். கடந்த 30 ஆண்டுகளாக ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் அவருடைய பெண்கள் கருத்தரங்குக்கு சுமார் 20 லட்சம் பெண்கள் உலகெங்கிலுமிருந்து கலந்துக் கொள்கின்றனர். கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்ற ஜாய்ஸின் வாஞ்சை தான் “நம்பிக்கையின் கரம்” என்ற தரிசனத்திற்கு அஸ்திபாரமாக அமைந்திருக்கிறது, இது ஜாய்ஸ் மேயர் ஊழியங்களின் ஊழியப் பணிகளையாகும், இது அவருடைய ஊராகிய செயின்ட் லூயிஸும் உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் நடைபெறும் அருட்பணிகளை தாங்கிவருகின்றது.

Joyce Meyer Ministries—India
Post Bag No. 1
Jubilee Hills, Hyderabad
India
www.jmmindia.org

**Go to tv.joycemeyer.org to watch Joyce's
messages in a variety of different languages.**

**You can also request Prayer on
Toll Free number: 1800 3454 007**

உங்கள் குழப்பத்திற்கு விடைக்கொடுத்துவிட்டு... சந்தோஷத்தை வரவழையுங்கள்!

குழம்பிப்போயிருக்கின்றீர்களா? உங்கள் வாழ்க்கையில் உங்களால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதபடி ஏதாவது நடந்துக் கொண்டிருக்கிறதா? உங்கள் வாழ்க்கை ஏன் இப்படி இருக்கின்றது என்று நினைத்திருக்கின்றீர்களா? “ஏன் தேவனே ஏன்?”

என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றீர்களா? அதிகமாக விற்பனையாகும், உற்சாகம் மூட்டக்கூடிய வகையில் எழுதும் ஜாய்ஸ் மேயர் அவர்கள், இந்த பதிலுக்காக காத்துக்கொண்டிருப்பதானது அவருடைய சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தையும் கொள்ளையிடுகிறதென்பதை அவர்கள் உணர்ந்துக் கொள்ளும்வரை இந்த கேள்வியானது ஒரு காலத்தில் அவர்களைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தது. இப்போது நீங்களும் கூட உங்கள் குழப்பங்களை முடித்துக் கொண்டு... சந்தோஷத்தை உங்கள் வாழ்வில் கொண்டுவர இயலும். ஜாய்ஸ் மேயர் அவர்கள் அது எப்படி என்று உங்களுக்குக் காண்பிக்கட்டும்.

- எல்லாவற்றிற்கும் காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயலுவதின் மூலம் உங்கள் அடிமைத்தனத்திற்கு முற்றுப்புள்ளியிடுங்கள்.
- நம்பத்தக்க ஆண்டவரைச் சார்ந்திருக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.
- நேற்றைய தினத்தைப் பற்றியோ, நாளைய தினத்தைப் பற்றியோ கவலைப்படுவதை நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள்.
- உங்கள் மனதை மாம்சத்தின் பிடியிலிருந்து மீட்டு, ஆவிக்குரிய விதத்தில் யோசிக்கப் பயிற்றுவியுங்கள்.

“ஏன் தேவனே ஏன்?” என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பீர்களென்றால், நீங்கள் தவறான கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இந்த அற்புதமான, தவிர்க்க இயலாத புத்தகமானது, தேவனிடமாய் சேரும் வழியைக் கண்டுபிடிக்கவும், என்றும் இல்லாத வகையில் உங்கள் வாழ்க்கையை அனுபவிக்கவும் இது உதவுவதாக!

JOYCE MEYER
MINISTRIES®

Sharing Christ – Loving People

Post Bag No. 1, Jubilee Hills,
Hyderabad - 500 033